

ישיבת המתמידים "מאור שרגא" בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א רמת ויז'ניץ חיפה

בס"ד

אלול תשפ"ו

פרשת "נצבים - וילך"

הזמן לגיס את כספי ההלנאה ולהחזירם לאוצר המלכות.

עשו האנשים כפי שהורם השר, ואכן הצליחו. המלך, שראה עד מה דואב לו לשר על שאין בידו להחזיר וכי כמה קנוע הוא ושובר לבו, קרא אותו אליו, הסכים לדבריו וקרבו בבתחלה. כך נצל השר מענש קבר ואף נשאר מקרב למלך כבראשונה (לפי משלו של רבי שמואל שמעלקע מניקלשבורג זי"ע).

★

ילדים חביבים!

עומדים אנו בימים הגדולים של חדר אלול, חדר התשובה. בחדש זה נוכל להזדקק, להטהר ולהפטר מכל החובות, הרובצים על לבנו, אלו החטאים, העוונות והפשעים, שהקיפו אותנו כרשת סבוכה. "שובו לאשר העמיקו סרה". אין לה אדם, שאינו יכול לשוב בתשובה. זהו חסדו של המלך הגדול והקדוש, השם יתברך, שנתן לנו הנדמנות להטהר מעוונותינו ולהשפין רוח טהרה בנפשנו. משולים אנו לשר, החיב למלך סכום גדול, כי הקדוש-ברוך-הוא "השאל" לנו את הנשמה הטהורה, המחיה את גופנו ומאפשרת לנו להיות ולנוע ולבחר ולעשות, כדי לעשות רצון אבינו שבשמים, אבל מכיון שאין צדיק בארץ אשר לא יחטא, ויעשה רק הטוב, וטבעו של האדם, שנוצר מן האדמה, לנטות לרע, צריכים אנו להודות לרבון העולם על האפשרות להתעלות, על האפשרות להחזיר את החוב על-ידי פשרה, לחזר בתשובה – וזו זכותנו כאשר מחליטים אנו לחזר בתשובה, ראויים אנו כבר לעמד בתפילה לפני המלך, עצם ההחלטה, עצם ההתחלה של חזרה בתשובה מזכה אותנו החוטאים, בשר-נדם, השקועים כה בגשמייות הסובבת אותנו, להתיצב לפני המלך.

זהו חסדו של מלך-מלכי-המלכים. ויותר מקב: "הבא לטהר מסייעין אותו", והפוחת בלב פתח קטן בחדו של מחט לתשובה, אזי מרחיבים לו פתח זה לפתח של אולם. הרוצה לעלות והמתחיל לחזר בתשובה שלמה, זוכה לסיעתא דשמיא, המוגנת עליו ומרוממת אותו.

א. הירש

מעשה בשר גדול, חשוב ומקרב למלך שלנו פעם אחת סכום גדול מאת אוצר המלוכה.

למים הצרך אותו שר להחזיר למלך את החוב מפני שהגיע זמן תשלומו.

עד עתה שמר השר בסוד את הדבר שקרה עם הכסף שלנו. הכסף הלך לטמיון, ולא רק שלא ראה ממנו רוחים אף הפסיד את הקרן, כך שלא נשאר לו כלום להשיב למלך.

פחד השר לבוא לפני המלך ולספר לו את אשר ארע לכסף ההלנאה, והחל לתחבול תחבולות כיצד להנצל מענשו הקבר של המלך.

חפש השר אנשים מקרבים למלך, שידברו עם המלך וימליצו טוב בעדו, יספרו לו את מצוקתו ויבקשו בשמו, כי המלך יחון אותו ויתפטר עמו מבטיח הוא, כי יעשה את כל המאמצים במשך

הספריה השלמה

אחר ישאלו אותו: מה למדת? ויביאו את המקרא שלמד ואחרי בדיקה תמצאנה רק כמה פרשיות שלמות מכל חייו. וכן במשנה ובגמרא ישאר לו רק מעט מאוד ראוי ומהדר. ויעמוד האדם מלא בושה וכלמה על שדבר באמצע הלמוד דברים בטלים או אסורים, או חשב מחשבות אסורות באמצע למודו.

אבל אם האדם עושה חשבונות אלו בעולם הזה ועל ידי כך הוא מתחזק בלמוד התורה ובתפלה ובכבודת ה', הוא האדם המאשר עלי אדמות וזוכה לכל טוב בעולם הזה ובעולם הבא.

הסוגים, אלא שהתחיל לבדקם ומצא בכל אחד חסרון אחד: בזה חסרו דפים ובוזה הכתב היה מטושטש ועוד כל מיני חסרונות. לבסוף נשארו לו רק כמה ספרים בודדים שהיו מהדרים וראויים לקנותם. אמר רבינו החפץ חיים וצ"ל, כי ספור זה הוא משל איך יראה האדם כשיעמוד לפני בית דין של מעלה. יראו לו את כל התפלות שהתפלל בימי חייו ויבדקו אותו. וימצאו הרבה מאוד תפלות פסולות. הרבה מהן חסרות בתחלתן או בסופן, הרבה נאמרו בלא כונה והמלים בהן לא ברורות. רק תפלות יחידות תמצאנה שלמות, טהורות ונקיות. והאדם יעמוד בבושה גדולה ולא יבין איך יתכן שהתפלל כל כך הרבה וכה מעט תפלות נשארו לו.

בעיר אחת היה עשיר מפלג שהיה מענין להקים ספריה גדולה, לכן היה צריך לקנות ספרים מסוגים שונים, מדפוסים חרשים וישנים.

במשך הזמן נודמן לו אחד שהיתה לו ספריה גדולה והיה מענין למכור אותה. שלח העשיר שליח מיוחד אל המוכר לראות את הספרים וצוה עליו שישגיח על כל הספרים שהיו טובים ויפס, שלא תהיינה האותיות מטושטשות וכן שלא יהיו דפים חסרים וכריכה קרועה. מלבד זה הורה לו שייספר מכל ספר כמה עתקים יש, כגון: כמה סדורים וכמה חמשים, כמה ש"סים וכמה מחזורים.

והנה, כשהגיע השליח והראו לו את הספריה, היו שם אלפי ספרים, מכל

* * *

מזל המזל שני עציצים

שני עציצים עמדו בפתיח הבית. בעציץ אחד צמחו פרחים קטנים, ואלו בעציץ השני נצבו פרחי ניר מלאכותיים, גבוהים ונאים. נזדקפו הפרחים המלאכותיים בגאווה, כמציגים את עלי כותרתם הצבעוניים לראוה, למען יראו כלם בפינים המרהיב עין.

לעמדתם, השפילו הפרחים האמתיים את פרחיהם, מכירים בקטנותם ובשפלותם. לפתע החלו טפות גשם לרדת מן השמים. העציצים נרטבו. הפרחים האמתיים שלחו את עליהם, גומעים בשקיקה את המים החיים הנתכים כברכת שמים. ואלו הפרחים המלאכותיים זעקו מרה: אוי לנו, הגשם הרע הורס אותנו...

הפרחים האמתיים גדלו וצמחו ופרחו, עד שהפכו לפרחים נאים וססגוניים שכל עין התפעלה למראם.

לעמדתם, הפרחים המלאכותיים והגאותנים, הם הפכו לסחבות עלובות, עשת ניר שאין בה חפץ

☆☆☆

העני והצנוע מקבל באהבה את תוכחות המוסר והחנוך הנתנים לו, עד שהוא גדל וצומח לתפארת. לעמדתו, הגאותן, איננו מסוגל לקבל מוסר אב ותורת אם. הוא בועט בטוב המרעף עליו, וסופו שהופך לכלי אין חפץ בו...

שנה

טובה

שנת

גאולה

וישועה

אמן

כתיבה

והתימה

טובה

בספרן

של

עדיקים

כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
השתתף במעמד סיום הזוהר שע"י 'אתכנשו' באתרא קדישא מירון

(קול ברמה)

כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א ביקר אצל גיסו אדמו"ר מקאסוב וויזניץ שליט"א
לקראת השנה הבעל"ט

אדמו"ר משאץ ויז'ניץ שליט"א שבת בעיה"ק בני ברק לרגל שמחת האויפרוף לנכדו
(צילום: ש.פ.ה)

